

425.

Z Líšně.

A ta Lí - šeň, a ta Lí - šeň je v pěkné do - lin - ce,

te - če tam vo - děn - ka do - lů po dě - din - ce.

[: A ta Líšeň:],
je v pěkné dolince,
teče tam voděnka
dolů po dědince.

[: Prosím já ti, :]
ještě jedno prosím,
votevři, má milá,
neco ti říct musím.

[: A v té vodě:]
drobný rebe skáčó:
Pověz mně, má milá,
proč tvý voči plačó.

[: Votevřela :]
dveři vod hulice:
Nechod' k nám, synečko,
nechod' k nám juž více.

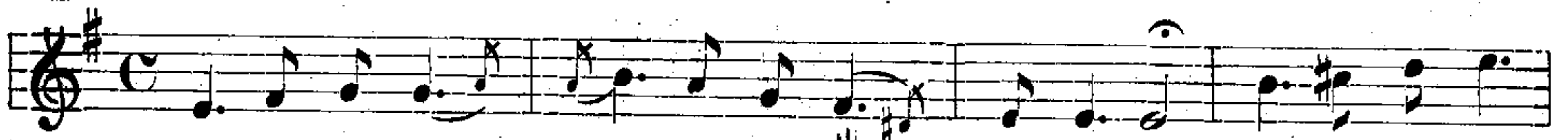
[: Vesoký só :]
te Vajzuve vokna,
pod nima syneček
na kolena kleká.

[: Děkujo ti :]
za tvý votvírání;
a já ti, synečko,
za tvý milování.

426.

Z M. Vrbky.

Bart. II. 194.

Zdlouhavě.

Hromy bi - jú, bú - ri - jú sa ne - be - sa, o - te - vri ně,

mo - ja mi - lá, lé - je sa, o - te - vri ně, nech ne - stó - jím

pod oknem, le - bo ta - dy až do ni - ti pro - mo - knem.